

13 jan 2023

Guds härlighet i Kristus

Under adventstiden och julen firar vi Guds ankomst till världen. På trettondagen blir människans vandring till Gud tydlig och vi påminns samtidigt om kyrkans *katolicitet*.

Kyrkans väsen anas redan då männen från fjärran land når fram till stallet i Betlehem. Guds inträde i världen angår hela mänskligheten, ja hela kosmos, och moder Maria med barnet i sin famn är en bild av den heliga kyrkan.

Trots att de österländska stjärntydarna var från Babylon hade de uppenbarligen satt sig in i judarnas förväntan om en kommande Messias och förstod att den nya stjärnan på himlen vittnade om en ny kung.

Jul- och trettondagstiden är en koncentrerad tid då flera av profetiorna från äldre tider går i uppfyllelse. Jesaja bok talar om ett ljus som ska gå upp när Messias föds och att människor kommer från fjärran länder med guld och rökelse.

Stjärntydarna hade kommit mycket på spåren men ändå var deras förväntan fel, som fallet så ofta är för oss människor. Själva var de förmodligen knutna till hovet i Babylon. Självklart går de till kung Herodes palats för att söka den nye konungen.

Hur ofta gör vi inte egna föreställningar om hur Gud ”borde” handla? Men Guds vägar överraskar oss allt som oftast. Det gäller att inte ge upp vårt sökande och lyssnande. Det hör till överlåtelsen att vara följsam och söka tilliten även då ”vägen blir väglös.” I Guds rike finns det alltid en väg vidare.

Stjärntydarna kan också stå som exempel på naturvetenskapens möjligheter och gränser. De kom en bra bit genom att tyda stjärnorna och tecknen i tiden. Men det var först när de sökte ledning i Guds ord som de fann hela vägen till

Betlehem. Pater Ingmar Svanteson kommenterar detta i en predikan över Epifania:

Kyrkan har djup respekt för allt äkta sökande, både inom naturvetenskap och filosofi. Evangeliet ställer fram dessa astronomer som föredömen. Samtidigt markeras en gräns till astrologin och tanken att människans öde skulle vara förutbestämt av opersonliga makter. Men inte ens filosofi och vetenskap leder ända fram. För det sista vägstycket behövs den bibliska uppenbarelsen och kyrkans vägledning. Stjärntydarna var ödmjuka nog att följa den.

Väl framme lämnar vismännen över gåvorna värdiga en kung, men kontrasterna är stora från kungliga palats till den förestående flykten till Egypten den unga familjen fick företa sig för att rädda livet på barnet. Gåvorna blir en välbehövlig livförsäkring under flykten.

Kan vismännens gåvor bli en bild för hur vi var och en kan föra fram gåvor till Jesus att förvaltas i Guds rike?

Vi vet ju på andra områden att det vi själva investerar i också väcker vårt intresse och engagemang. Gåvan gör något med gåvogivaren. Givandets glädje är fyllt av särskilda välsignelser. Då tänker jag inte främst på materiell avkastning utan på att få vara del av Guds rikets synliggörande i världen.

Alla har vi något att ge under livets olika skeden och vi får också överrätta våra synder till Gud.

Vi kommer aldrig att lära känna honom om vi inte avslöjar våra synder för honom. Men *om* vi gör det, förvandlar han dem till lysande tecken på sin kärlek. Just vår totala fattigdom ger oss möjlighet att ge de rätta gåvorna åt barnet i krubban. / Wilfrid Stinissen ur *Som en skatt*

Ljuset från Betlehem kan också detta år i sitt epifaniska ljus ge oss just det hopp vi så väl behöver.

I tider av förvirring behöver man stanna upp och vaka i bön. De vise männen visar oss idag att man också behöver vara beredd att omedelbart bryta upp när vi väl fått ett tecken från Gud. Målet för uppbrottet är tillbedjan. Vägen till ljuset kan också gå genom att agera i barmhärtighet. Uppfyllandet av den profetia som också kommer från Jesaja väntar på världens gensvar.

Jesaja 58:6-10

Nej, detta är den fasta jag vill se: att du lossar orättfärdiga bojar, sliter sönder okets rep, befriar de förtryckta, krossar alla ok. Dela ditt bröd med den hungrige, ge hemlösa stackare husrum, ser du en naken så klä honom, vänd inte dina egna ryggen! Då bryter gryningsljuset fram för dig, och dina sår skall genast läkas. Din rättfärdighet skall gå före dig och Herrens härlighet gå sist i ditt tåg.

Då skall Herren svara när du kallar, när du ropar säger han ”Här är jag.”

Om du gör slut på allt förtryck hos dig, hot och hån och förtal, om du räcker ditt bröd åt den hungrige och mättar den som lider nöd, då skall ljus bryta fram för dig i mörkret, din natt bli strålande dag.

***

Vänner!

Vad jag vet har jag klarat mig från att bli smittad av Covid... fram tills nu. Ett par veckor före jul insjuknade jag och har i efterdyningarna av det varit mycket trött och till stora delar sängliggande. En del av min planering och kontakter med noviser och kommunitetsmedlemmar har fått dröja längre än önskat. Därav också den sena publiceringen av det här brevet. Nu verkar det dock som att benen bär igen.

I går deltog jag i planeringen av årets höstmöte, som jag redan vågar utlova kommer bli djupt meningsfullt och idag är jag på väg till Göteborg där kommunitetsrådet möts för ett dygns samtal och gemenskap.

När det gäller konkreta förändringar av kommunitetens läge i Bjärka-Säby har jag än så länge inte mycket nytt att dela med mig av, men jag har stor tillit till att mycket gott är på gång utifrån samtal som förts under hösten.

Från min sjukbädd har jag reflekterat mycket kring vad vi kan kalla ”försynen” som också min enkla betraktelse över trettondagen präglas av. I sinom tid kommer det visa sig vilka vägar som är framkomliga.

***

Många av oss upplever att marginalerna krymper i följderna av pandemi och krig. Vi anar att det är det som ligger bakom ovanligt många avbokningar när det

MÅNADSBREV TILL EKUMENISKA KOMMUNITETEN I BJÄRKA-SÄBY

gäller komunitetens arrangemang. Ett par retreatar som tidigare varit fullbokade är nu bokningsbara igen, bl a retreaten i Bose i Italien den 18-24 april.

Det här aktualiserar att vi som komunitetsgemenskap behöver finna vägar att stödja varandra och precis som under pandemins mer intensiva faser utforska nya vägar att möta de existentiella behoven som knappast minskar när den ekonomiska utsattheten ökar. Jag vill uppmuntra er som möts i komunitetens regionala grupper att lyfta detta i era samtal. Det kommer säkerligen vara något vi berör när vi möts till sommarens Generalkapitel.

Jag vill också påminna om att komunitetens påskfirande också i år äger rum på Vårdnäs Stiftsgård. Den 6-9 april möts vi för att fira *de heliga tre dagarna*. Via vår hemsida kan du läsa mer och boka en plats.

I enlighet med tidigare beslut kommer vi erbjuda en digital retreatdag under vårvintern. Planeringen av den är en av de saker som blivit dröjande under min sjukdom och jag ber om att få återkomma med besked så snart det klarnat.

Guds frid

